

[Ministeren for offentlige arbejder]

gene. Nu har som bekendt ministeriet for offentlige arbejder og DSB et særdeles godt samarbejde med hovedstadsrådets myndigheder, og vi ved, at hovedstadsrådet prioriterer hensynet til de handicappede højt, og DSBs forslag udarbejdes altid i overensstemmelse med dette ønske.

For 1982 er der således planlagt etablering af elevatorer på Hvidovre og Skovlunde stationer, og herefter vil der være elevatorer eller trappefri adgang til 47 af S-banestationerne eller alt 67 stationer. For de resterende stationer vil elevatorerne blive etableret løbende, afhængigt af de budgetmæssige muligheder.

Alle nye S-banestationer anlægges med elevator eller anden trappefri adgang. Der er altså tale om løbende forbedringer af S-banestationerne, der i høj grad tilgodeser hensynet til de handicappede.

Jeg har for nylig nedsat et arbejdsudvalg, som skal tage sig af foranstaltninger til lettelse af handicappedes vilkår inden for trafik- og kommunikationssektoren, og jeg venter mig en hel del af dette udvalgs arbejde.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg kan sige til de mange tilhørere, der er her i dag, at det er ikke sædvanligt, at spørgerne illustrerer deres spørgsmål. (*Spørgeren, Albertsen, havde armen i bind.*)

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 360

16) Til *justitsministeren* af:

Bjørn Elmquist (V):

»Er det i overensstemmelse med almindelige retlige grundsætninger og god administrativ praksis herhjemme, at en kommunalbestyrelse ved direkte henvendelse til sine ansatte bevæger dem til at organisere sig?«

Skriftlig begrundelse

Roskilde byråds økonomiudvalg har i en skrivelse af 12. februar 1982 meddelt medarbejderne ved kommunen, at »man – selv om man selvfølgelig fuldt ud er vidende om, at der ikke er organisationstvung her i landet – dog gerne ser, at de ved kommunen ansatte medarbejdere er organiserede.«

Trods forbeholdet lader henvendelsen ikke megen tvivl herske om, at dens reelle indhold er et pålæg om at organisere sig.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg kan oplyse, at det både i den juridiske praksis og i den juridiske litteratur er fast antaget, at det offentlige ikke som arbejdsgiver kan stille krav til sine ansatte om organisering i faglige organisationer, og det gælder, uanset om det er tjenestemænd, overenskomstansatte eller andre ansatte.

Jeg har også forstået, at det i det brev, som spørgeren henviser til, udtrykkelig er nævnt, at man ikke fra den pågældende kommunes side kan eller vil stille noget krav.

I øvrigt er det naturligvis vanskeligt for mig at sige, i hvilken sammenhæng brevet er afsendt, og i hvilken sammenhæng det er modtaget, og derfor kan jeg heller ikke udtale mig om, hvordan det måtte blive opfattet af dem, til hvem det er sendt.

Bjørn Elmquist (V):

Man skal jo sige tak til ministeren for svaret, så det gør jeg, men derudover var der egentlig ikke meget kød på det.

Det er klart, at man skal være varsom med at kommentere en konkret foreliggende sag, og jeg forstår, at det er derfor, ministeren er så forsigtig. Alligevel synes jeg, det havde været rart, om landets justitsminister havde fastslået, at selv om man i et brev tager et formelt forbehold, som det er tilfældet i brevet fra Roskilde kommunes økonomiudvalg – jeg citerer: »selv om man selvfølgelig fuldt ud er vidende om, at der ikke er organisationstvung her i landet...« – så har man et ordvalg og nogle sætninger, der ikke kan efterlade nogen tvivl hos modtagerne – og det var alle de ansatte i Roskilde kommune – om, at kommunalbestyrelsen faktisk forsøger at bevæge dem, for nu at bruge et forholdsvis neutralt udtryk, til at lade sig organisere. Man er sågar inde på de samarbejdsvilkår og det samarbejde, der kan udfolde sig på arbejdspladsen, og understreger, at det ikke er det bedste samarbejde, der kan udfolde sig, hvis der er organiserede og uorganiserede, der arbejder ved siden af hinanden.

Men jeg er da glad for, at justitsministeren i det mindste kan fastslå, at det ville være i strid med gældende retspraksis og principper